

Alb afară, alb în suflet

Magdalena Bucoiu

Este sâmbătă seara, 22 noiembrie, și ninge pentru prima dată anul acesta. Stau și mă uit captivată pe geam la fulgii care dansează la lumina felinarelor din stradă. Mă gândesc fără să vreau că mâine este botez la biserică și cu siguranță cineva va face această legătură între albul de afară și albul de botez. La urma urmei albul este simbolul purității, al curăției, al unui nou început.

Este duminică dimineața, și nu mai știu dacă a spus cineva gândul de mai sus, dar asemănarea este inevitabilă, ca și cum natura s-a pregătit și ea pentru un eveniment atât de important în viața bisericii, în viața unor oameni. Mă uit în sală cu bucurie și surprindere cum oamenii tot vin și vin de se umple sala, ba se mai aduc și scaune suplimentare. Dacă noi ne bucurăm așa de mult, oare cât se bucură îngerii din cer? Hainele albe în care sunt îmbracați cei 14 candidați sunt o ilustrare a inimii lor curățite. Întreaga atmosferă în sală este plină de emoție, creată de cântările corului de copii, ale corului, și bineînțeles cele ale celor 14 îmbrăcați în alb. Cântarea „Mărețul har” a fost emoționantă și impresionantă, ca întotdeauna, prin cuvintele ei pline de mesaj.

Predica fratelui păstor Costuț Daniel, din 2 Petru 1: 3-11, s-a axat pe ce înseamnă mântuirea și cum se ajunge la ea. Cum plecăm cu toții de la punctul zero, unde suntem răzvrățiți față de Dumnezeu și nu avem nimic bun în noi. Cum Dumnezeu este cel care ia inițiativa și ne caută pe fiecare și ne vorbește, și are un plan pentru viața noastră. Cum mai apoi trebuie să luăm o decizie, să avem o atitudine față de chemarea lui Dumnezeu. Să înțelegem că El face toată lucrarea de mântuire, iar noi nu avem nici un merit, că nu putem veni cu nimic altceva în fața Lui decât cu păcatele noastre. Iar în cele din urmă, o dată ce am răspuns chemării lui Dumnezeu, să umblăm în faptele bune pregătite mai dinainte pentru noi: *„De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.” 2 Petru 1:11*

Apoi se oficiază botezul propriu zis de către fratele păstor Daniel Popa. Dintr-o dată parcă toată lumea a devenit mai atentă. Mă uit pe chipurile oamenilor din sală încercând să descifrez ce părere au ei despre ce se întâmplă în față. Și de fapt, cum privesc eu, și cum ne raportăm fiecare dintre noi la eveniment? Oameni care sunt de o viață întreagă în biserică sau oameni care au venit pentru prima dată, musafiri, prieteni de școală... Pe chipurile multora am citit curiozitate și interes, în orice caz, foarte multă seriozitate și respect. Am văzut o doamnă necunoscută cu lacrimi în ochi, parcă simțind solemnitatea momentului. Alții, cei de-ai casei, majoritatea destinși și relaxați, zâmbitori și glumeți. Dar cei care-și văd copiii acolo, sau soția, după mulți ani de rugăciuni? Cu siguranță că în inimile lor clocotesc emoții intense! Cei 14 intră rând pe rând în apă și își mărturisesc cu hotărâre credința în Dumnezeu.

Am trecut și eu pe acolo, probabil că și voi, majoritatea cititorilor. Am îmbrăcat o haină albă și ne-am avântat plini de bucurie pe drumul credinței, acum 5 ani, 13, 20 sau 40... Mai este inima mea la fel de curată și de albă ca a celor ce se botează acum? Sau am oare o haină cam gri, peticită pe alocuri? Doamne, mai vrei Tu pentru a „n”-a oară să o mai curățești, să o faci albă și curată? Să stau plină de încredere alături de cei în haine albe și să pot zice din nou: da, cred că Dumnezeu este Mântuitorul meu personal! Da, vreau să-L urmez până la sfârșitul vieții mele!

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”(Romani12:1-2)